

сте веселъ както и другъ пѫть. Азъ ще поговоря на мойтъ дѣдо, и ако го склоня, вуй ще узнаете тогазъ истинното чувство на момжтѣ къмъ васъ.

Германъ ся обѣща, и седмицата ся мина безъ дѣдо Морисъ да му каже нито думѣ особно или да му даде да разбере чи той ся догаждда за нещо. Земледѣлецъ ся потруди да ся покаже спокоенъ, но той бѣше всяка много блѣденъ и много смутенъ.

XVII.

МАРИКА.

Най-послѣ въ недѣлѣ сутриньтѣ, при отпусътъ на църквѣтѣ, тъща му го попыта какво той получи отъ добрѣтѣ си пристелкѣ слѣдъ разговорътъ който имѣ съ неї въ градинкѣ.

— Нищо, нищичко, отговори той. Азъ не ѝ говорихъ.

— Чи какъ искате да ѹж убѣдите, ако не ѝ говорите?

— Азъ ѝ съмъ говорилъ само единъ пѫть, отвѣща Германъ. Това бѣше когато ходихмы заедно на Фуршъ; отъ тогава азъ вече нито думѣ ѝ съмъ рекълъ. Отричаніето ѝ ми причини толкозъ скърбъ щото азъ предпочитамъ да ѹж не чуїмъ да почне пакъ да ми казва чи тя не мя обыча.